

Til forslagens enkelte bestemmelser bemærkes:

Til § 1

Loven finder anvendelse på betalingskortsystemer, der benyttes her i landet. Loven gælder ligeledes, hvis der afgives tilbud eller indgås aftale her i landet om tilslutning til systemet eller om erhvervelse af betalingskort. Endvidere finder loven anvendelse på betalingssystemer, der kan sidestilles hermed, jfr. bemærkningerne til § 2.

Alle sådanne betalingssystemer skal anmeldes til forbrugerombudsmanden og kortudsteder skal have et forretningssted her i landet. Lovteksten fremhæver, at den også gælder for betalingskortsystemer, for hvilke der alene afgives tilbud over for en betalingsmodtager om tilslutningsmulighed, d.v.s. kort, der ikke udbydes til kortindehavere her i landet, men som kan anvendes her af udenlandske kortindehavere.

Det er rimeligt – såvel af hensyn til de danske kortindehavere og betalingsmodtagere som af hensyn til de danske kortudstedere – at kræve, at udenlandske betalingssystemer, som henvender sig til det danske marked, skal undergives samme betingelser som danske betalingssystemer såvel m.h.t. anmeldelsespligt som med hensyn til ufravigelige regler vedrørende kontraktvilkår. Derfor skal lovforslagets regler anvendes uden hensyn til, hvilket lands lov der i øvrigt skal anvendes på en aftale. Dette gælder også erstatningsreglerne i kap. 5, som altså skal finde anvendelse, også selv om parterne har indgået en lovvalgsaftale om anvendelse af fremmed ret.

Hvor en udenlandsk kortudsteder intet har gjort for at komme ind på det danske marked, men blot modtager henvendelse fra en person bosat i Danmark om udstedelse af et betalingskort, som kun kan benyttes i udlandet, finder loven ikke anvendelse. Hvis kortet derimod kan benyttes her i landet, finder lovens regler om erstatning og om tilsyn anvendelse. Herigennem får domstolene og forbrugerombudsmanden også midler til at hindre omgælses tilfælde.

Til § 2

Denne bestemmelse har til formål at fastlægge udtrykket »betalingskort« som overbegreb for de forskellige kortbaserede betalingssystemer og at præcisere, at loven er anvendelig på alle betalingskort.

Loven finder således også fuldt ud anvendelse på kort, der omfattes af lov om køb på kredit. Herved undgås en unødigt og kompliceret opsplit-

ning af reglerne om betalingskort i to love. Da lovforslagets regler i videst muligt omfang følger kreditkøbsloven, er der ikke mulighed for sammenstød mellem de to loves regler.

I § 2 nævnes konto-, kredit- og købekort som de vigtigste former for betalingskort.

For at undgå modsætningslutning fra betalingskort er i § 1 tilføjet »betalingssystemer, der kan sidestilles hermed«. Dette indebærer, at der ikke nødvendigvis skal være tilknyttet et (plast)kort til betalingssystemet, som det er almindeligt i dag. Også mere avancerede betalingssystemer, der f. eks. anvender microdatamater som »kort«, er således omfattet. Det er således ikke afgørende efter loven, om der anvendes et kort i den i øjeblikket kendte udformning, men om der er et betalingssystem, der anvender kort eller andre indretninger med lignende funktion.

Det afgørende kriterium er, at man anvender kortet som et legitimationsbevis af særlig karakter i betalingsojemed, d.v.s. er i stand til at gennemføre en disposition, for hvilken der ellers skulle erlægges penge. Betalingskort har således ofte en funktion som pengerepræsentativ af særlig art på linie med checks og vekslers. Men loven gælder også, såfremt brugen alene medfører, at der for betalingsmodtagerens ydelse ved hjælp af kortet sker registrering af en fordringsret på kortindehaver f. eks. ved brug af kortet i et stormagasin med internt kontokortsystem.

Omfattet af definitionen er derfor dels de konto- og kreditkort, som tillige er omfattet af lov om køb på kredit, og dels herudover alle betalingssystemer, der anvender kort eller lign. som særlig legitimation ved betalingsoverførsel, *uanset om* der er knyttet kredit til kortet, *om* betalingsoverførslen vedrører varer og tjenesteydelser, eller andre ydelser som f. eks. skatter, afgifter, bøder, pengegaver m.v., eller *om* betaling overføres ved kortudsteders mellemkomst eller via et eller flere clearingsselskaber. Særlige forhold, der efter aftale mellem de parter, der deltager i betalingssystemet, er knyttet til anvendelse af betalingskort, har ej heller betydning for om loven finder anvendelse. Det gælder f. eks. tilknyttet rabat, automatisk overførsel mellem pengeinstitutkonti, eller om kortet tillige kan anvendes til andet f. eks. identitetskort eller hævekort.

Hævekort til pengeinstitutkonti, som alene har funktion som bankbog, er ikke omfattet, idet der ikke tilstræbes overførsel af betaling eller registrering af fordringsrettigheder ved transaktionen (bortset fra et eventuelt gebyr for udførelsen). Det